

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

betale en Afgift, der vist undertiden gaar helt op til 300 Kr. Det er rigtigt, at Art. 6 i den under 2. Juni 1933 ratificerede dansk-engliske Handelsoverenskomst indeholder Bestemmelser herom, men denne Bestemmelse danner ikke det egentlige Grundlag for Betalingen af Afgiften. Hjemmelen til at paalægge de engelske Handelsrejsende denne Afgift indeholdes i Næringsloven af 28. April 1931 § 33 om Betaling for Adgangsbeviser for udenlandske Firmaer, og der er ikke givet de danske Myndigheder Adgang til at dispensere fra Afgiftens Betaling.

Fra Regeringens Side er vi naturligvis indstillet paa at søge Eksporten af vore Landbrugsprodukter til nødlidende Lande gennemført i størst muligt Omfang, og denne Opfattelse har jeg da ogsaa givet Udtryk for over for Pressen, allerede inden det ærede Medlem Hr. Christmas Møller rejste Spørgsmaalet om det hensigtsmæssige, eller maaske det mindre hensigtsmæssige i, at der til Jul blev givet Forbrugerne en Ekstratildeling paa 250 g Smør og 500 g Sukker. Fra utallige Sider er der fremkommet Ønsker over for mig om en almindelig Forhøjelse af Smør- og Sukkerrationerne, men Regeringen maa indtil videre holde paa det bestaaende, idet vi fortsat agter at hjælpe andre Lande, der trænger dertil, ligesom vi er fuldt klar over den Betydning det har at opretholde vor Eksport i størst muligt Omfang. Ærede Medlemmer ved jo, at vi har et lavere Rationeringskvantum af Smør efter 5. Maj, end vi havde før den Tid. Men det maa siges, at det var, og det stadig er Ministeriets Opfattelse, at de danske Husmødres store Vanskeligheder med at faa Smørret og Sukkeret til at slaa til nok har kunnet motivere, at der ved Juletid blev givet Mærker fri til disse to Smaaportioner Smør og Sukker. Jeg har i hvert Fald modtaget mange Breve fra Arbejderhustruer og andre, der fortæller om deres Vanskeligheder med at faa Rationen til at slaa til.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller henledte endvidere Opmærksomheden paa det Forslag til Lov om visse søfarendes Ret til Afregning med Statskassen, der var blevet forberedt under Samlingsregeringen i Sommeren 1945. Ogsaa det ærede Med-

lem Hr. Aksel Larsen berørte dette Spørgsmaal og slog til Lyd for Forslagets Gennemførelse her paa Rigsdagen. Jeg kan oplyse, at Handelsministeriet fortsat arbejder med dette Forslag, og at der i Forbindelse hermed er foretaget visse Beregninger angaaende de økonomiske Virkninger af Forslagets eventuelle Gennemførelse, og disse Beregninger viser foreløbig, at det vil komme til at dreje sig om overordentlig store Beløb, maaske 30—45 Mill. Kr., eventuelt væsentlig mere, hvis de Søfolk, der har gjort Tjeneste i amerikanske Skibe, ogsaa skal omfattes af den paatænkte Ordning. Da det drejer sig om en saa betydelig Udgift for Staten — maaske større end det ærede Medlem har forestillet sig —, vil det være forstaaeligt, at Sagen giver Anledning til indgaaende Undersøgelser og Overvejelser. Handelsministeriet omfatter Sagen med den største Interesse og haaber stadig, at det skal være muligt at finde frem til en Løsning, som ogsaa de søfarende maatte ønske gennemført, selv om den maaske ikke helt falder sammen med, hvad man oprindeligt, da fuldt Overblik over Forholdene ikke forelaa, har tænkt sig.

I øvrigt vil jeg med Hensyn til de efter Krigens Ophør gennemførte Foranstaltninger for de søfarende og disses efterladte give nogle Oplysninger om Resultaterne af de under Samlingsregeringen i Sommeren 1945 af Rigsdagen gennemførte Love paa det omhandlede Omraade.

Ved Lov Nr. 355 af 20. Juli 1945 blev der givet Hjemmel til at yde danske søfarende, der har været i De Forenede Nationers Tjeneste under Krigen, Støtte til fri Hjemrejse og Ferie her i Landet. Der er hidtil hjemsendt ca. 1 800 danske Søfolk i Medfør af denne Lov, og Udgifterne har til Dato udgjort ca. 3 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.

I Henhold til Lov Nr. 383 af 9. August 1945 om visse Hædersgaver til danske søfarende og Fiskere m. v. er der foreløbig tildelt Hædersgaver i 169 Tilfælde. Den samlede Udgift vil i indeværende Finansaar andrage ca. 660 000 Kr., heri indbefattet Efterbetaling af Hædersgaver for Tidsrummet tilbage til det enkelte Dødsfalds Dato at regne. Hædersgaverne er jo en løbende aarlig Ydelse, og til det nævnte Tal vil for Finansaaret 1946—47 svare en samlet Udgift paa ca. 158 000 Kr. I øvrigt